

سن «تجرد قطعی» دختران از ۴۵ به ۳۸ سالگی کاهش یافت و میانگین سن ازدواج در دختران به ۲۵.۵ سال رسید| بالاترین رقم تجرد قطعی دختران در تهران دیده می شود| کودک همسری کمتر شده است.

دختران دهه شصت با مردان بزرگتر از خود ازدواج می کنند؛

شهلا کاظمی پور، جمعیت شناس اظهار کرد:

براساس آمارهای سال ۱۴۰۳ مرکز آمار ایران در حال حاضر حدود ۸۷ میلیون نفر در کشور زندگی می کنند که ۴۳ میلیون نفر از آنها زن هستند. از این جمعیت زنان برآورد می شود که حدود ۲۱ میلیون نفر کمتر از ۳۵ سال سن داشته باشند؛ همچنین از میان این ۲۱ میلیون نفر ۱۵ میلیون نفر «دختر» هستند. به گزارش اسپادانا خبر، وی با اشاره به تفکیک سنی ۱۵ میلیون دختر در کشور گفت:

از این میزان، ۷.۵ میلیون نفر کودک (زیر ۱۲ سال)، حدود ۳.۵ میلیون نفر نوجوان (۱۲ تا ۱۷ سال)، ۲ میلیون و ۴۰۰ هزار نفر جوان (۱۸ تا ۲۴ سال) و یک میلیون و ۷۰۰ هزار نفر نیز در دوره آخر جوانی (۲۵ تا ۳۴ سال) قرار دارند. از میان جمعیت چهار میلیون نفری دختران ۱۸ سال به بالا، ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر نیز دانشجو هستند. از میان ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار دانشجو، حدود یک و نیم میلیون نفر در مقطع لیسانس، ۸۰۰ هزار نفر در مقطع فوق لیسانس و ۱۱۲ هزار نفر در مقطع دکترا مشغول به تحصیل هستند.

او با بیان اینکه ۵۰ درصد زنان تحصیل کرده شاغل نیستند گفت:

علی رغم بالا بودن پوشش تحصیلی دختران نسبت به پسران در مقاطع مختلف تحصیلی، مسئله اساسی این است که به طور کلی شاخص های تحصیلی در ایران باید افزایش یابد، چراکه تحصیلات به صورت هدفمند صورت نمی گیرد. به بیانی دیگر در کشورهای پیشرفته، افراد با این هدف تحصیل می کنند که از معلومات خود بهره برداری کنند، این درحالیست که در ایران میزان بیکاری جوانان تحصیل کرده به ویژه زنان بسیار بالاست، زیرا آنها نتوانسته اند از سرمایه گذاری مالی و فرهنگی که برای خود انجام داده اند، بهره برداری کنند؛ این موضوع هم به ضرر خود افراد و هم به ضرر جامعه است.

کاظمی پور با اشاره به وضعیت تاهل و تجرد جمعیت دختران ۱۵ تا ۳۴ سال نیز تصریح کرد:

از میان جمعیت ذکرشده در مجموع ۶ میلیون نفر متاهل هستند. همچنین میانگین سن ازدواج ۲۵.۵ سال است که این رقم در دهه های اخیر حدود ۲ سال افزایش داشته است.

وی در پاسخ به پرسشی درباره تغییرات نرخ کودک همسری در سال های گذشته گفت:

میزان کودک همسری نسبت به گذشته کاهش قابل توجهی داشته است چراکه در گذشته بسیاری از خانواده ها در روستاها زندگی می کردند و نیازی به ادامه تحصیل احساس نمی شد، اما امروز ازدواج در سنین پایین منجر به بازماندگی از تحصیل می شود؛ مسئله ای که می تواند در آینده برای فرد، فرزندان و خانواده اش مشکلات جدی ایجاد کند.

این جامعه‌شناس همچنین در مورد وضعیت «تجرد قطعی» دختران در کشور نیز بیان کرد:

تجرد قطعی شاخصی در جمعیت‌شناسی است یعنی سنی که بعد از آن دیگر تمایل، شانس و فرصت ازدواج افراد به حداقل می‌رسد. معمولاً این سن برای مردان ۵۰ سال و برای زنان ۴۵ سال است. حدود ۲ درصد از مردان به دلیل عدم تمایل به ازدواج، معلولیت و سایر عوامل در تجرد قطعی قرار دارند، این رقم برای زنان نیز حدود ۲ درصد بوده که در دو دهه اخیر افزایش پیدا کرده است. از سوی دیگر نیز سن تجرد قطعی در دختران کاهش یافته به گونه‌ای که اکنون سن تجرد قطعی در دختران از ۴۵ به ۴۰ یا حتی ۳۸ سالگی رسیده است.

کاظمی‌پور میزان تجرد قطعی دختران را در استان تهران به عنوان بالاترین رقم و در استان‌های محروم به عنوان پایین‌ترین رقم عنوان کرد و گفت:

اساساً تجرد برای زنان ناشی از محدودیت تعداد مردان در سن ازدواج رخ می‌دهد که این موضوع بیشتر برای دختران دهه ۶۰ رخ داده است؛ زیرا با افزایش مولید در دهه ۶۰، معمولاً دختران متولد در این دهه، باید با مردان بزرگتر از خود ازدواج کمی‌نند. معمولاً پسران دهه ۶۰ با زنان جوانتر از خودشان ازدواج می‌کنند، به همین دلیل تعدادی از زنانی که به سن بالای ۳۵ سال می‌رسند دایره همسرگزینی‌شان کوچک می‌شود، زیرا مردان در این سن اکثراً متأهل هستند. از سوی دیگر زنان با افزایش سن، بیشتر به دنبال تحصیلات عالی و اشتغال مناسب‌تر می‌روند و همین عوامل منجر به تاخیر در ازدواج آنها می‌شود.

وی در پاسخ به این که نرخ تجرد قطعی در ۱۰ سال آینده با چه تغییراتی همراه خواهد بود؟ گفت:

میزان افزایش تجرد قطعی از بین می‌رود زیرا افرادی که اکنون به تجرد قطعی رسیده‌اند وارد سنین ۵۰، ۶۰ سالگی می‌شوند و متولدین دهه ۷۰ که به ۴۰ سالگی می‌رسند، دیگر با مصیقه ازدواج روبرو نیستند، زیرا تعداد مردان دهه ۶۰ در آن سال به آن شدت کم نیست.

این جمعیت‌شناس در ادامه به هوش مصنوعی و توسعه دانش ارتباطی پرداخت و یادآور شد:

دختران جامعه ایران از پسران در این حوزه اشرف بیشتری دارند اما به همان میزان نیز خطرپذیری‌شان بالاست؛ این موضوع مدیریت جامعه و خانواده‌ها را می‌طلبد.

کاظمی‌پور در ادامه در پاسخ به این سوال که شبکه‌های مجازی چقدر بر هویت‌یابی و الگوهای رفتاری دختران در جامعه اثرگذار است گفت:

در صورتی که فضاهای مجازی اجتماعی به درستی مدیریت شوند، می‌توانند تاثیر مطلوبی بر هویت‌یابی و الگوهای رفتاری دختران بگذارند، در غیر اینصورت برای جامعه تبعات منفی به دنبال خواهد داشت. منظور از مدیریت این است که شبکه‌های مجازی رها نشوند. در ایران، وقتی بحث از فضای مجازی و آسیب‌هایش به میان می‌آید، ساده‌ترین راه‌حل را در فیلتر کردن و بستن درها می‌بینند در حالی که این، در حقیقت پاک کردن صورت مسئله است. چرا که در دنیای امروز، هر نوجوان و جوانی می‌تواند با یک فیلترشکن ساده، به همان محتوایی که قرار بود از آن دور بماند، دسترسی پیدا کند؛ محتوایی که گاه می‌تواند آسیب‌های جدی روانی و اجتماعی به همراه داشته باشد. در این میان، آنچه جای خالی‌اش احساس می‌شود، مدیریت هوشمندانه و اصولی است. مدیریتی که به جای حذف، دسترسی را به سمت شبکه‌ها و فضاهای مفید و اثرگذار هدایت کند.

منبع | ایسنا

برچسب‌ها: [حقوق زنان](#) [1]

[فرهنگ](#) [2]

[دانشگاه](#) [3]

[بیکاری](#) [4]